

længden vil spare så meget; men der skal ikke være nogen ideologisk kamp mellem os på det punkt, hvis det står til mig.

CD ønsker altså bredde, vi ønsker åbne forhandlinger, og vi ønsker inderligt et finanslovsforlig, der omfatter de to store borgerlige partier og den nuværende regering. Det ville være en smuk udgang af en valgkamp, hvis hovedresultat var et opgør med blokpolitikken.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Der kom faktisk mange smukke ord fra hr. Peter Duetoft i dag, og det, jeg særlig lagde mærke til, var netop området med de psykiatriske patienter og sundhedsvæsenet som sådant. Det er jo ingen hemmelighed, som jeg har været inde på tidligere under debatten i dag, at CD-ministeren på sundhedsområdet i dette land efter vor opfattelse har gjort det utrolig godt indtil nu. Når jeg siger indtil nu, er det, fordi de meldinger, der er kommet fra sundhedsministeren, absolut er synspunkter, som Fremskridtspartiet kan støtte fuldt ud, når det drejer sig om en omstrukturering af sundhedssektoren, af sygehuse.

Ud over det er der noget helt specielt, som hr. Peter Duetoft ikke kom ind på. Det er de meldinger, der har været fra sundhedsministeren om, at kommuner skal have lov til at indlægge patienter på privathospitaler og -klinikker. Jeg sidder selv i en kommunalbestyrelse og har faktisk foreslået det dér, og forslaget er også gået igennem, men lovgivningen er desværre så stiv herhjemme, at vi i Aabenraa Kommune ikke kan få lov til at spare skatteyderne for nogle kroner, fordi man har det stive system, hvorefter det er amtets ansvar, og kommunen må for guds skyld ikke hjælpe de svage borgere, der står på venteliste.

Forslaget er utrolig positivt, og vi betragter det som et oplæg til samarbejde, og vi har jo også foreslået det i Folketingssalen flere gange. Jeg er overbevist om, at hvis hr. Peter Duetoft kan støtte CD's sundhedsminister fuldt ud i de betragtninger, hun er kommet med, er der i hvert fald ét område, vi kan være 100 pct. enige om, nemlig at der skal ske en fuldstændig kursændring på sundhedsområdet selvfølgelig først og fremmest af hensyn til patienterne og ikke af hensyn til økonomien, der så kommer i anden række.

Lige til sidst som afslutning kulturpolitikken: Vi ønsker naturligvis stadig væk, at det skal væ-

re elitefolk osv., der kan komme frem inden for idrætten. Vi har altid ønsket, at tipsmidlerne skal gå direkte til den reelle sport og ikke f.eks. til politiske ungdomsorganisationer.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Der er meget af det, som hr. Peter Duetoft har givet udtryk for i sin ordførertale, som jeg fuldt forstår. Noget er jeg enig i, meget noget mindre enig i. Så er der noget, jeg slet ikke forstår, og det er den massive afvisning af behovet for en arbejdsmarkedsreform, for hvis vi er enige om, at det største problem, vi har, er ledigheden, må vi også forholde os til, hvad der skal til for at genskabe fuld beskæftigelse, hvis det er det politiske mål, og det går jeg ud fra det er for alle ansvarlige partier.

Vi har neutrale iagttagere i dansk politik, og vi har nogle, der forsøger at komme med bidrag. Vi har vismændene, og i vismandsrapporten fra juli i år skriver de på side 70, at permanente orlovsordninger giver øget skattetryk og lavere beskæftigelse – blot for at erindre om det. På samme side siger de også, at strukturledigheden er en barriere for økonomisk udvikling på længere sigt, og så refererer de til finansredegørelsen, der forelå forud for rapporten, hvor finansredegørelsen gør op, at den strukturelle ledighed ligger omkring 9 pct. Vi kommer altså ikke under 9 pct., hvis ikke vi gør noget særligt. Her spørger jeg: Føler man ikke i CD et særligt ansvar for, at der ikke er en sådan barriere, som vi er i stand til at fjerne gennem lovgivning. Det må man, hvis man mener noget med budskabet om, at det er attraktivt at have et arbejde, at alle skal i arbejde, eller at vi i hvert fald skal bestræbe os på at fjerne de strukturelle grænser eller andre grænser, der forhindrer, at folk kommer i arbejde. Hr. Peter Duetoft siger, at man slet ikke vil se på skattereformen. Hvad med de personer, der ikke har et økonomisk udbytte af at få et arbejde frem for en passiv ydelse, fordi det er for dyrt at komme til arbejdsstedet? Jeg tænker på udgiften ved at køre i egen bil i områder, hvor der hverken er bus eller tog. Hvis man ønsker, at folk skal have et arbejde, kunne det jo være, at det også skulle kunne betale sig. Jeg mener også, vi har et ansvar for, at det er mere attraktivt at få et job og beholde et job end at få en passiv ydelse.